

. Технологія виробництва продукції птахівництва

8.1. Народногосподарське значення та біологічні і господарські особливості птиці

8.2. Особливості утримання і годівлі птиці різних видів і напрямів продуктивності

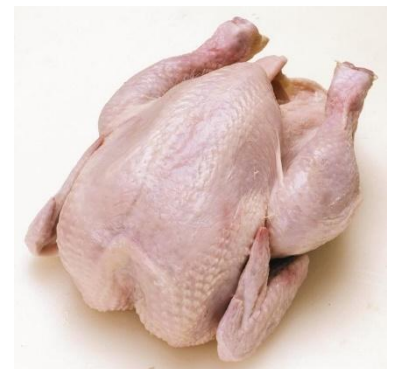
8.1. Народногосподарське значення та біологічні і господарські особливості птиці

Птахівництво України є однією з найбільш інтенсивних і динамічних галузей сільськогосподарського виробництва, яка має можливість постачати цінні продукти харчування - яйця і м'ясо, що характеризуються високою поживністю, відмінними дієтичними і смаковими якостями.

Споживання одного яйця задовольняє потребу людини у вітаміні В2 на 10- 12%, D - на 10-40%, А - на 15-16%, В12 на 50-100%.

Незамінний продукт харчування - м'ясо птиці, яке перевершує м'ясо інших видів тварин за вмістом протеїну та його біологічною повноцінністю. Вміст у ньому білка досягає 25%, а грудні м'язи містять до 92% повноцінних білків. Забійна маса сільськогосподарської птиці досягає 80% і більше, а їстівні частки становлять 67% живої маси. У м'ясному птахівництві для одержання 1 т м'яса потрібно у 12 разів менше часу, ніж у скотарстві, і у 8 разів менше, ніж у свинарстві.

Побічну продукцію птиці ефективно використовують у народному господарстві. Так, пух і пір'я є цінною сировиною для легкої промисловості.

Послід птиці багатий на протеїн (25-40%), фосфор та інші мінеральні речовини, тому його використовують як органічне добриво. Наявність у його складі сечової кислоти дає можливість використовувати послід для виготовлення медичних препаратів. Із відходів забою та інкубації яєць виготовляють сухі білкові корми, що містять 50-85% протеїну, всі незамінні амінокислоти/вітамін B12 та інші поживні речовини.

Птицю можна утримувати великими партіями на обмежених площах, що зумовлює успішне впровадження промислової технології, за якої практично вирішено всі питання механізації й автоматизації виробничих процесів, її всеїдність дає можливість використовувати для годівлі різні корми. Порівняно з іншими сільськогосподарськими тваринами птиця краще використовує обмінну енергію й перетравний протеїн корму. Молодняк курей на 1 кг приросту витрачає 2,5-3 к. од, тоді як у виробництві свинини та яловичини відповідно 4-5 і 7-10 к. од. На виробництво одного грама чистого білка в яйцях і м'ясі птиці витрачається у 8 разів менше кормових одиниць, ніж в яловичині, втричі менше, ніж у свинині.

Сільськогосподарській птиці притаманні високі продуктивність, інтенсивність росту, плодючість та рання скороспілість. Несучість у високопродуктивних гібридних курей яєчних кросів становить 250-315 яєць, м'ясо-яєчних - 180-240, м'ясних - 100-150, у індиків - 100-150, у качок - 120-180, у гусей - 40-80, у перепілок - 220-280, у цесарок - 100-140, у голубів - 12-16 яєць за рік. У сільськогосподарської птиці з віком несучість зменшується на 10-15%. Виняток становлять гуси, їх продуктивність до 3-4-річного віку підвищується.

Відкладати яйця кури починають у віці 120-180 діб, індички - 180-240,

качки -180-300, гуски - 200-300, перепілки - у 35-45 діб.

Швидка зміна поколінь, висока плодючість, транспортабельність, здатність до акліматизації, розвиток зародка поза організмом матері створюють умови для успішної селекційної роботи з удосконалення птиці.

8.2. Особливості утримання і годівлі птиці різних видів і напрямів продуктивності

Одержання біологічно повноцінних яєць із високими інкубаційними якостями залежить від умов утримання та годівлі птиці. На птахофабриках і господарствах з різною формою власності існують дві системи утримання батьківського стада курей: на підлозі у безвіконних пташниках та в клітках.

У разі утримання на підлозі в пташниках використовують комплекти обладнання КМК-12Б і КМК-18Б, К-П-21 та К-П-22. При цьому пташники для батьківського стада розділяють на секції з поголів'ям у кожній з них не більше ніж 700-800 курей за щільності посадки 3,5-4 голови на 1 м² підлоги. Температура в приміщенні має бути 12-16° С, вологість - 60-70%, освітленість 20 лк. Одне гніздо розраховане на 5-6 курок. Фронт годівлі для утримання племінних курей - не менш як 12, а напування - 2 см.

На племінних фермах у дво - і триярусних кліткових батареях птицю утримують групами по 20, 30 або 40 курок і по 2, 3 або 4 півні.

Утримання батьківського стада у кліткових батареях забезпечує більш раціональне використання пташників, повну механізацію і автоматизацію виробничих процесів, виключається потреба в підстилці, знижуються витрати корму (на 10-15%) і собівартість яєць.

Світловий режим для кліткових несучок батьківського стада диференціюють залежно від віку птиці. Тривалість світлового дня на початку

продуктивності молодок і наприкінці періоду вирощування молодняку однакова. У міру збільшення віку птиці та підвищення інтенсивності несучості світловий день поступово подовжують до 16 год на добу.

Годівля батьківського стада. Важливою умовою годівлі племінних курей є забезпечення їх протеїном, мінеральними речовинами та комплексом вітамінів, що впливають на заплідненість яєць і вивід молодняку. Повноцінної годівлі досягають використанням повнораціонних комбікормів, які виготовляють згідно з науково обґрунтованими нормами.

Починаючи з 20-тижневого віку, молодок поступово переводять на раціон племінних несучок. Гранульовані комбікорми племінним курям згодовувати не рекомендується, оскільки птиця швидко жиріє, що призводить до зниження її продуктивності та заплідненості яєць.

Утримання качок. Племінне (відтворювальне) стадо утримують у пташниках на глибокій підстилці. Приміщення ділять на секції, кожен з яких розраховано на 50-100 голів. Під стіною встановлюють гнізда (одне гніздо на 6-8 качок). Поблизу пташників роблять вигули з купальною канавою.

Утримання гусей. Відтворювальне стадо гусей утримують у приміщеннях, поділених на секції. У кожній секції розміщують по 25 племінних або 100-125 користувальних гусей. У секціях встановлюють гнізда (одне гніздо на 2-3 гуски). На кожні три гуски утримують одного гусака. Біля гусятника влаштовують вигул. Добре, якщо гуси влітку і взимку користуються водоймами - це поліпшує їхній загальний стан і підвищує запліднюваність яєць.

Утримання індиків. Індиків утримують на підлозі в широкогабаритних пташниках з соляріями в окремих секціях (по 500 голів). Посередині пташника встановлюють гнізда (одне гніздо на 4-5 самок). В індиківництві великого

поширення набуло штучне осіменіння, яке дає змогу краще використовувати цінних самців.

Найпрогресивніший метод нормування годівлі - це врахування віку птиці, рівня продуктивності і умов утримання. Всі зернові корми бажано згодовувати птиці в меленому і подрібненому вигляді в суміші з білковими кормами. На птахофабриках та в інших господарствах з виробництва яєць і м'яса на промисловій основі годують птицю гранульованими кормами, повноцінними комбікормами.

Годують качок сухими повнораціонними комбікормами. Сухі корми засипають в автогодівниці на 2-3 дні. Качок необхідно годувати вволю. Гравій повинен бути в годівницях постійно. Добове поїдання сухих кормів на одну голову - 260-270 г, води - 2 л.

Годівля гусей. При інтенсивній системі утримання гусей годують повнораціонними комбікормами і гранульованими комбікормами з автогодівниць. При комбінованій годівлі добовий раціон дорослих гусей повинен складатись з комбікорму і соковитих кормів (силос 200-300 г, цукрові буряки 400-500 г, картопля 200-300 г на 1 гол. на добу). Гравій дають в окремих годівницях раз на тиждень - 1 кг на 100 голів. Потреба води становить 15 л на 10 голів.

Годівля індиків. Індікам згодовують повнораціонні сипкі комбікорми. При комбінованому типі годівлі включають у раціон соєву і соняшникову макуху, подрібнену свіжу зелень. Вологі суміші згодовують у день, сухе зерно - ввечері. Добове поїдання сухої кормової суміші залежить від несучості індичок і становить 250-270 г. Раз на тиждень їм дають 0,5-1 кг гравію на 100 голів. Потреба води на добу на 100 голів становить 10-13 л.